

29 april 2016

vrijdag • 20.15 uur

NOORDERKERK

Noordermarkt • Amsterdam

F koor
enix

o.l.v.

**Benjamin
Bakker**

HOLLANDS GLORIE

m.m.v.

**Vincent van
Amsterdam**

accordeon

PROGRAMMA

Hollands Glorie

Welkom bij dit voorjaarsconcert van FeniX. Onder de titel Hollands Glorie brengen wij u vanavond een programma van hoogtepunten uit de Nederlandse koormuziek, van renaissance tot heden. Centraal staat de liefde in al haar toonaarden: verlangend, meditatief, melancholisch, extatisch, harmonieus en dissonant...

Nederlandse componisten zijn van oudsher creatief in het vernieuwen van stijlen en het mengen van culturen. FeniX zingt werken waarin traditie, vernieuwing en diverse windrichtingen elkaar ontmoeten in tekst, klank en vorm. Twee opmerkelijke terugkerende elementen in dit programma zijn de Franse taal en de teksten uit het Hooglied.

Exclusief tijdens het concert van vanavond zingt FeniX een nieuw werk van Daan Manneke, *Car ta voix est douce* (2015), begeleid op accordeon door Vincent van Amsterdam, die tevens twee intermezzo's voor u zal spelen.

Tot slot: dit concertprogramma is het laatste onder leiding van dirigent Benjamin Bakker. Vanaf 1 september zal hij zich gaan richten op andere koren en projecten. Wij willen Benjamin heel hartelijk danken voor de energie, de professionaliteit en ook het enthousiasme en de humor waarmee hij FeniX heeft geleid.

Wij wensen u een prachtige avond.

PROGRAMMA

J.Pzn. Sweelinck (1562-1621) **Psaume 78** Sois ententif

Orlando di Lasso (1532-1594) **Deficiat in dolore vita mea** Psalm 30

Intermezzo:

J.P. Sweelinck Chromatische Fantasie d-Dorisch , SwWV 258

Bart Visman (1962) **Canticum Canticorum**

Ton de Leeuw (1926-1996) **A cette heure du jour**

PAUZE

Jurriaan Andriessen (1925-1996) **Vier Heine Lieder**

Herman Strategier (1912-1988) **Trois Chansons**

Intermezzo:

Maxim Shalygin (1985) Trembling Music (2015, wereldpremière)

Daan Manneke (1939) **Car toi voix est douce**

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621) werd geboren in Deventer als zoon van een organist. Het gezin verhuisde al snel naar Amsterdam waar Jan muziekonderwijs kreeg van zijn vader die nu organist was geworden van de Oude Kerk. Hij volgde zijn vader op als organist in 1580. Bij wie Sweelinck echter zijn enorme vaardigheid in het componeren van ensemble-muziek heeft opgedaan is niet bekend. Hij genoot een enorme reputatie in Amsterdam en hij heeft grote invloed gehad op componisten, vooral in Duitsland.

Het gehele Geneefse Psalter, in de oorspronkelijke Franse uitgave, heeft Sweelinck van meerstemmige toonzettingen voorzien. Zo ook het eerste couplet van **psalm 78**, op basis van een Geneefse melodie uit 1551.

Psaume 78 Sois ententif

Sois ententif, mon peuple, à ma doctrine,
Soit ton oreille entierement encline
A bien ouïr tous les mots de ma bouche :
Car maintenant il faudra que je touche
Graves propos, et que par moi soient dits
Les grands secrets des œuvres de jadis.

*Mijn volk, ik ga geheimen openleggen.
Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen.
Verborgenheden wil ik openbaren,
een van oudsher ons doorgegeven mare,
roemrijke daden door de heer volbracht,
zijn grote wondren en zijn grote kracht.*

Orlando di Lasso (1532-1594) was een componist uit Henegouwen. Geboren als Raoul de Lâtre werd hij koorknaap aan de Sint-Nicolaaskerk te Bergen. Met toestemming van zijn ouders werd de jongen door de vicekoning van Sicilië meegenomen naar Italië. Hij bleef daar onder de naam Orlando di Lasso tot 1550 en maakte zo kennis met Europese hofmuziek. In 1553 werd hij kapelmeester van de Sint Jan van Lateranen in Rome. Hij reisde veel door Europa en publiceerde in Antwerpen zijn eerste vierstemmige madrigalen. In 1556 benoemde hertog Albrecht V hem tot lid van de hofkapel te München, waarvan hij vier jaar later leider werd.

Deficiat is een meerstemmige zetting van enkele regels uit Psalm 30.

Deficiat in dolore vita mea, Psalm 30

Deficiat in dolore vita mea
et anni mei in gemitibus
ut requiescam in die tribulationis.

*Mijn leven kwijnt in smart
en mijn jaren in zuchten.
Dat ik rust mag vinden in de dag van ellende.*

Chromatische Fantasie d-Dorisch, swwv 258

J.P. Sweelinck

Vincent van Amsterdam, accordeon.

Bart Visman (*Naarden, 1962) is een Nederlandse componist.

Na een studie rechten en filosofie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam besloot Bart Visman te gaan studeren aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. Hij studeerde er compositie bij Daan Manneke en instrumentatie bij Geert van Keulen.

Na zijn afstuderen ontving hij opdrachten van uiteenlopende ensembles zoals het Nieuw Sinfonietta, Opera Trionfo, het Egidius Ensemble, en van organisaties als De Nederlandse Muziekdagen, de Zaterdagmatinee en het Koninklijk Concertgebouw Orkest.

Ook maakte Visman bewerkingen van opera's van Poulenc en Donizetti voor ensembles als de Ebony Band en het Nieuw Ensemble. Visman componeert en arrangeert ook voor jeugdtheater, televisie en film.

Bart Visman schreef **Canticum Canticorum** in opdracht van het Oude Muziek Koor Arnhem. De première was in 2006 in de Lutherse Kerk in Arnhem.

Hooglied

Canticum Canticorum, letterlijk "Lied der Liederen" is de Latijnse naam van het Hooglied. Bart Visman gebruikte voor zijn stuk verzen uit de hoofdstukken 2, 4 en 7 uit dit Bijbelboek. Ook Daan Manneke liet zich voor zijn nieuwe compositie '*Car ta voix est douce*' inspireren door het Hooglied.

Het boek Hooglied ontleent zijn naam aan de titel die Luther het in zijn Bijbelvertaling gaf, *Das Hohelied*. De Hebreeuwse titel is *Sjier hasieriem*, "Het lied der liederen". In de Hebreeuwse Bijbel maakt Hooglied met Ruth, Prediker, Klaagliederen en Ester deel uit van de vijf zogeheten Feestrollen (*Megilot*), die tot de *Ketoeviem*, de Geschriften, behoren. Het boek wordt in de Joodse traditie gelezen tijdens het pesachfeest.

Waarschijnlijk zijn de gedichten onafhankelijk van elkaar ontstaan en later tot één boek bewerkt. Traditioneel wordt het boek aan Salomo zelf toegeschreven, dat is dan de tiende eeuw v.Chr. Op grond van invloeden uit het Aramees, het Oudperzisch en het Grieks wordt het ook wel later, derde eeuw v. Chr. gedateerd.

Canticum Canticorum

I Hooglied 2, vers 10 – 14

samen:

Iam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit.

De winter is voorbij, verdwenen is de regen

Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra,

Er zijn weer bloemen buiten, je hoort de vogels zingen, de tortelduifjes koeren overal.

figus protulit grossos suos: vineæ florentes dederunt odorem suum.

Aan de vijgenboom zwellen de vruchten, de wijnstokken bloeien en geuren.

columba mea in foraminibus petrae, in caverna macerata, ostende mihi faciem tuam,

sonnet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, et facies tua decora.

Duifje van mij, daar in je schuilhoek als in een kloof in de bergwand,

laat je toch zien, laat je toch horen, want je stem is zoet en jijzelf bent bekoorlijk.

Surge, amica mea, speciosa mea, et veni.

Sta toch op, vriendin van mij! Mijn mooi meisje, kom!

III Hooglied 7, vers 11-13 en 8: 2

hij:

Veni dilecte mi,
laten we naar buitengaan
Veni....

zij:

Ego dilecto meo, et ad me conversio eius.
Veni dilecte mi, egrediamur in agrum,
commoremur in villis.
Mane surgamus ad vineas,
videamus si floruerunt mala punica:
ibi dabo tibi ubera mea.

*Van mijn liefste ben ik en zijn verlangen gaat
uit naar mij. Mijn lief, laten we naar buiten-
gaan, heerlijk tussen de bloemen liggen,
Wij zullen de boomgaarden ingaan, dan
kunnen we zien hoe de granaatappel bloeit.
Daar zal ik je mijn liefde geven.*

samen:

Dabo tibi poculum ex vino condito,
et mustum malorum granatorum meorum.
*Van mijn geurige wijn zal ik je laten drinken,
van het sap van mijn granaatappels.*

Ton de Leeuw (Rotterdam 1926-Parijs 1996) was een vooraanstaand Nederlands componist. Hij studeerde compositie bij Henk Badings en Louis Toebosch. Vanaf 1949 studeerde hij in Parijs bij Olivier Messiaen (analyse) en Thomas de Hartmann (orkestratie). Vanuit zijn belangstelling voor niet-westerse muziek studeerde hij bovendien etnomusicologie in Amsterdam. Hij werkte tot 1959 als muziekregisseur bij de Nederlandse Radio Unie. Van 1959 tot 1987 was hij verbonden aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, eerst als hoofddocent compositie en vanaf 1984 als artistiek directeur. Bovendien werkte hij als wetenschappelijk hoofdmedewerker bij de vakgroep muziekwetenschap van de Universiteit van Amsterdam.

Ton de Leeuw schreef 'À cette heure du jour' in 1992. Hij baseerde zich op een oude Soemerische tekst op kleitabletten waarvan er duizenden rond 1900 door de Fransen waren opgegraven in Sipurla, een stad in het huidige Irak. De tekst was in 1922 door ene Philippe Selk gepubliceerd in *Un livre d'argile* (Een boek van klei). De tabletten zijn echter nooit meer gezien en van Selk is verder niets bekend. De tekst is een bijzonder verslag van de moeite die de dichter doet om de goden te winnen voor zijn geliefde Gémé-tar-Sirsira. De schrijver noemt zich in het gedicht Bur-Kis, eerste scribe van koning Uru-Kagina die regeerde van 2380-2360 v Chr.

À cette heure du jour

À cette heure du jour, où Sirpurla¹ repose
parce que la chaleur, pareille à la bête affamée,
dévore la cité et toute la campagne.
Gémé-tar-Sirsira².

Je fus agité. Le jour brilla. Un projet je conçus.
Je dis: que mon projet je l'accomplisse.
Au temple de Ninâ³, dans la ville de Ninâ
j'irai au temple de Ninâ, ma Déesse.
Ninâ, fille du Dieu En-Ki⁴,
Ninâ, Ninâ, j'invoquerais.

*Op dat uur van de dag, dat Sirpurla¹ rust
omdat de hitte, gelijk het uitgehongerde beest,
de stad verslindt en heel het ommeland.
Gémé-tar-Sirsira².*

*Ik was rusteloos. De dag straalde. Een plan bedacht ik.
Ik zei: laat ik mijn plan volbrengen.
Naar de tempel van Ninâ³, in de stad van Ninâ
zal ik gaan, naar de tempel van Ninâ, mijn godin.
Ninâ, dochter van de god En-Ki⁴,
Ninâ, Ninâ, zal ik aanroepen.*

Nin-Girsu⁵, le Seigneur de la tiare,
 Nin-Girsu, guerrier d'Enlil⁶, ton père sublime.
 Nin-Girsu, j'invoquerai.
 Ba-u⁷, Ba-u, Déesse de la ville sainte,
 qui dans Uru-Azaga⁸ brille en son temple.
 Ba-u, la dame pure, Ba-u j'invoquerai.
 Afin que le mystère en mon cœur enfermé,
 à la face des hommes soit
 comme le soleil levant;
 afin que de mon roi je reçois celle que j'aime,
 qui d'un beau nom se nomme
 Gémé-tar-Sirsira.

Sur la terre le jour s'enfuit.
 Sur la terre un autre jour monta.
 Au temple de mes Dieux, j'allai.
 Devant le sanctuaire je proférai mes paroles:
 Mes Dieux, objets d'admiration,
 qui posez vos décrets sur le monde,
 que je vous implore!
 Ninâ, Nin-Girsu, Ba-u, Annunaki,
 dont la force n'a pas de borne.

Tournez un regard favorable
 vers celui au visage courbé.
 Accordez-moi la science de l'entendement.
 Ninâ, Nin-Girsu, Ba-u, Annunaki.
 Pourquoi mon roi me donne pour mon épouse
 celle qu'aime mon cœur, celle qui d'un beau
 nom se nomme Gémé-tar-Sirsira.
 Vers mes Dieux mon évocation monta.
 Les sacrifices s'accomplirent.
 L'invocation de ma bouche se tut.

*Nin-Girsu⁵, de heer van de kroon,
 Nin-Girsu, krijger van Enlil⁶, uw verheven vader.
 Nin-Girsu, zal ik aanroepen.
 Ba-u⁷, Ba-u, godin van de heilige stad,
 die in Uru-Azaga⁸ straalt in haar tempel.
 Ba-u, de zuivere vrouw, Ba-u zal ik aanroepen.
 Opdat het geheim, opgesloten in mijn hart,
 voor het oog der mensen mag zijn
 als de opkomende zon;
 opdat ik van mijn koning mag ontvangen haar die ik
 bemin, die men met een mooie naam noemt
 Gémé-tar-Sirsira.*

*Op de aarde vluchtte de dag weg,
 Op de aarde kwam een andere dag op.
 Naar de tempel van mijn goden ging ik.
 Voor het heiligdom riep ik mijn woorden:
 Mijn goden, die wij bewonderen,
 die uw geboden over de wereld stelt,
 laat mij u smeken!
 Ninâ, Nin-Girsu, Ba-u, Annunaki,
 van wie de kracht geen grens heeft.*

*Wendt een gunstige blik
 naar hem met het gebogen gezicht.
 Verleen mij de kennis van het verstand.
 Nina, Nin-Girsu, Bau, Annunaki.
 Opdat mijn koning mij mag geven als mijn echtgenote,
 haar die mijn hart bemint, haar die men met een mooie
 naam noemt Gémé-tar-Sirsira.
 Naar mijn goden steeg mijn uitroep op
 De offers werden volbracht.
 De aanroep van mijn mond zweeg.*

noten:

1. Sirpurla: een grote stad in Soemerïë
2. Gémé-tar-Sirsira: de geliefde van de dichter.
3. Ninâ: dochter van En-Ki en stichtster van Sirpurla.
4. En-Ki: god van het water.
5. Nin-Girsu: god van de oorlog en schutspatroon van Sirpurla. Zoon van En-lil.
- 6 En-lil: god van de wind en de aarde, de goede herder.
- 7 Ba-u: godin van de vruchtbaarheid.
8. Uru-Azaga: het tempelcomplex van Sirpurla.

Met dank aan Jeroen Vermeer voor de
 vertaling en achtergrondinformatie.

Een Soemerisch kleitabiet.

PAUZE

Jurriaan Andriessen, (1925-1996). Nederlands componist. Hij was een zoon van de componist Hendrik Andriessen. Andriessen studeerde piano bij Gerard Hengeveld en directie bij Willem van Otterloo aan het Utrechts Conservatorium. Na zijn examens in 1947 verbleef hij enkele maanden in Parijs met het doel filmmuziek te studeren. In deze tijd heeft hij ook bij Olivier Messiaen gestudeerd. Andriessen schreef veel toneel- en filmmuziek en muziek bij hoor- en luisterspelen. Een van de films waar hij de muziek voor componeerde was *Als twee druppels water* (1963).

De vier liederen die Andriessen op muziek zette komen uit '*Das Buch der Lieder*' van de Duitse dichter **Heinrich Heine** (1797- 1856).

Heine was niet alleen dichter, maar ook politiek commentator. Hij leefde goeddeels in Parijs, maar hield zich druk bezig met de verwickelingen van zijn voormalige landgenoten.

Heine wordt gezien als een modernist en vrijdenker; een Europeaan die boven de landsgrenzen stond. Hij was de hofmeester van het spotvers. Op jonge leeftijd maakte Heine al naam met zijn bundel '*Das Buch der Lieder*', waarin hij de toenmalige romantische poëzietraditie op de hak nam.

Vier Heine Lieder

Ein Jüngling liebt ein Mädchen

Ein Jüngling liebt ein Mädchen,
Die hat einen Andern erwählt;
Der Andre liebt eine Andre ,
Und hat sich mit dieser vermählt.

Das Mädchen heiratet aus Ärger
Den ersten besten Mann,
Der ihr in den Weg gelaufen;
Der Jüngling ist übel dran.

Es ist eine alte Geschichte,
Doch bleibt sie immer neu;
Und wem sie just passiert,
Dem bricht das Herz entzwei.

Sie haben mich gequälet

Sie haben mich gequälet, Geärgert blau und blaß.
Die Einen mit ihrer Liebe, Die Andern mit ihrem Haß.

Sie haben das Brot mir vergiftet,
Sie gossen mir Gift ins Glas,
Die Einen mit ihrer Liebe, Die Andern mit ihrem Haß.

Doch sie, die mich am meisten Gequält,
geärgert, betrübt,
Die hat mich nie gehasset, Und hat mich nie geliebt.

*Een jongen houdt van een meisje,
zij heeft een ander verkozen;
deze andere houdt van iemand anders,
en is met haar getrouwd*

*Het meisje huwt uit boosheid
de eerste de beste man
die zij tegen het lijf is gelopen;
De jongen is er slecht aan toe.*

*Het is een oud verhaal,
toch blijft het altijd nieuw;
En wie het nou net overkomt,
hem breekt het hart in twee.*

*Ze hebben me gekweld, Bont en blauw geërgerd
Sommigen met hun liefde, Anderen met hun haat.*

*Ze hebben me het brood vergiftigd,
Ze schonken gif in mijn glas.
Sommigen met hun liefde, anderen met hun haat.*

*Maar zij die mij het meest heeft gekweld,
geërgerd en droevig gemaakt,
Die heeft mij nooit gehaat, en mij nooit lief gehad.*

Wenn zwei voneinander scheiden

Wenn zwei voneinander scheiden,
So geben sie sich die Händ,
Und fangen an zu weinen,
Und seufzen ohne End.

Wir haben nicht geweinet,
Wir seufzten nicht weh und Ach!
Die Tränen und die Seufzer,
Die kamen hintennach.

Du hast Diamanten und Perlen

Du hast Diamanten und Perlen,
Hast alles, was Menschenbegehr,
Und hast die schönsten Augen -
Mein Liebchen, was willst du mehr?

Auf deine schönen Augen
Hab ich ein ganzes Heer
Von ewigen Liedern gedichtet -
Mein Liebchen, was willst du mehr?

Mit deinen schönen Augen
Hast du mich gequält so sehr,
Und hast mich zu Grunde gerichtet -
Mein Liebchen, was willst du mehr?

*Als twee mensen afscheid nemen,
geven zij elkaar een hand,
en beginnen ze te wenen
en eindeloos te zuchten.*

*Wij hebben niet geweend,
noch zuchtten wij "ach en wee"!
De tranen en het verzuchten,
dat kwam pas later.*

*Je hebt diamanten en parels,
je hebt alles wat een mens begeert,
en ook de allermooiste ogen;
Mijn liefje, wat wil je meer?*

*Jouw ogen heb ik bezongen
in ontelbare liederen
en de schoonste gedichten.
Mijn liefje wat wil je meer ?*

*Met jouw prachtige ogen
heb je mij zo gekweld.
Je hebt me te gronde gericht.
Mijn liefste, wat wil je nog meer?*

Herman Strategier (1912 -1988) was een Nederlandse componist, muziekpedagoog, dirigent en organist. Strategier ontwikkelde zich als leerling van Hendrik Andriessen tot een echte kerkmusicus met een voorliefde voor de Franse orgelmuziek.

Daarnaast had Herman Strategier een sterke voorkeur voor lichtvoetige teksten als die van De Schoolmeester, Daan Zonderland of C. Buddingh'. Hij maakte meerstemmige bewerkingen van zowel Nederlandse, Franse, Engelse als Italiaanse volksliederen, lichtvoetige geestige werkjes.

Zijn '**Trois Chansons**' (waarvan Fenix er twee zingt), schreef hij voor het Collegium Musicum Amstelodamense in 1965. Ze zijn gebaseerd op Franse volksliedjes uit de 17de en 18de eeuw.

Trois Chansons

Les compagnons de la Marjolaine

Qu'est-ce qui passe ici si tard,
Compagnons de la Marjolaine,
Qu'est-ce qui passe ici si tard, Gai, gai, dessus le quai?
Ce sont les chevaliers du guet.
Compagnons de la Marjolaine.
Que demandent ces chevaliers?
Une fillette à marier.

*Wat gebeurt er hier zo laat,
Kameraden van de Marjolaine,
Wat gebeurt er hier zo laat, zo vrolijk aan de kade?
Het zijn de ruiters van de wacht.
Kameraden van de Marjolaine.
Wat willen die ruiters dan?
Een meisje om mee te trouwen!*

Me promenant un matin

Me promenant un matin dans un bois à l'aventure,
turelure...
Je rencontr' en mon chemin, un tendron sur la verdure
turelure, lon lan la...
D'où venez-vous? D'où venez-vous?
Je n'aimerai jamais que vous.

Et je rencontr' en mon chemin,
Un tendron sur la verdure,
turelure...
Sa cotte était de bazin, et son cotillon de bure.
turelure...
Le vermillon de son teint, faisait toute sa parure.
De sa bouche le matin sortait une haleine pure.
Sur un lit de romarin elle étendait sa figure.
Le zéphyr d'amour atteint,
L'endormit par son murmure.

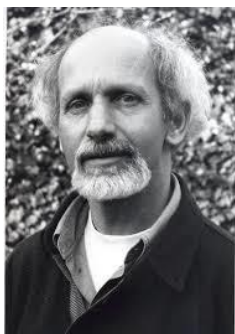
*Ik liep eens op een morgen door een bos, op goed geluk,
turelure...
Daar trof ik op mijn weg, een jonge blom al in het gras.
turelure...
Waar, o waar kom jij vandaan?
Ik hou voortaan alleen van jou.*

*En ik trof daar op mijn weg,
Een jonge blom al in het gras,
turelure...
Een bombazijnen rok droeg zij, en een baaien onderrok.
turelure...
De rode blos op haar gelaat, was haar enige sieraad.
Die morgen kwam uit haar mond een zuivere adem voort.
Op een bed van rozemarijn vleide zij zich neer.
En Zefier, door de liefde geraakt,
Wiegde haar met zijn gefluister in slaap.*

Trembling Music (2015, wereldpremière)

Maxim Shalygin (1985)

Vincent van Amsterdam, accordeon

Daan Manneke (*Kruiningen, 1939) begon zijn muzikale carrière als organist. Hij studeerde orgel en compositie aan het Brabants Conservatorium. Manneke vervolgde zijn studie compositie bij Ton de Leeuw in Amsterdam. Ton de Leeuw ontsluit voor hem de wereld van de niet-westerse muziek. Ter afsluiting van zijn studie krijgt Manneke in 1967 de Prijs voor Compositie. Via Ton de Leeuw krijgt Manneke later ook kans om bij Olivier Messiaen lessen te volgen. Van 1972 tot 2008 was Manneke verbonden aan het Conservatorium van Amsterdam, eerst als docent analyse van de eigentijdse muziek en improvisatie, vervolgens meer dan 20 jaar als docent hoofdvak compositie.

Het drieluik '**Car ta voix est douce**' is een nieuw werk dat in opdracht van Remco de Graas (cantor in de Domkerk van Utrecht) is gecomponeerd voor één tot vier ruimtelijk opgestelde vocale groepen met begeleiding van accordeon. Zoals in al de koorwerken van Daan Manneke speelt de ruimte een essentiële rol. Hij grijpt hiermee terug op de monumentale meerkorige muziekpraktijk in de San Marco van Venetië in de zestiende eeuw. Het werk beleefde zijn première op 23 mei 2015 in de Domkerk te Utrecht, tijdens het vierde concert van een Hoogliedproject.

Car ta voix est douce

I **Lève-toi, mon amie, et viens!**

Hooglied 2, vers 10-14

Lève-toi, mon amie, ma belle et viens!
Car voici, l'hiver est passé; la pluie a cessé,
elle s'en est allée. Les fleurs paraissent sur la terre,
le temps de chanter est arrivé. Et la voix de la tourterelle
se fait entendre dans nos campagnes.
Le figuier embaume ses fruits,
et les vignes en fleur exhalent leur parfum.

*Sta op, vriendin, mooi meisje, kom!
Kijk! De winter is voorbij, voorbij zijn de regens,
weggegaan. De bloemen zijn verschenen op het veld,
nu breekt de zangtijd aan, het koeren van de duif
klinkt op het land.
De vijgenboom is al vol vruchten,
de wijnstok rankt en geurt.*

Lève-toi, mon amie, ma belle et viens!
 Ma colombe, qui te tiens dans les fentes du rocher,
 qui te caches dans les escarpées.
 Fais-moi voir ta figure, fais-moi entendre ta voix;
 Car ta voix est douce et ta figure est agréable.

*Sta op, vriendin, mooi meisje, kom!
 Mijn duif in de rotskloof,
 verscholen in de bergwand.
 Laat mij je gezicht zien, laat mij luisteren naar je stem:
 want je stem is zo lieflijk, je gezicht zo bekoorlijk.*

II Avez-vous vu celui que mon cœur aime? Hooglied 3, vers 1-3

J'ai cherché celui que mon cœur aime;
 je l'ai cherché et je ne l'ai point trouvé...
 Je me lèverai et je ferai le tour de la ville,
 dans les rue et sur les places ;
 je chercherai celui que mon cœur aime...
 je l'ai cherché et je ne l'ai point trouvé.
 Les gardes qui font la ronde dans la ville
 m'ont rencontrée :
 Avez-vous vu celui que mon cœur aime?

*Ik heb gezocht mijn allerliefste.
 Ik zocht hem, maar ik vond hem niet...
 Opstaan zal ik, rondgaan in de stad,
 in de straten en op de pleinen,
 zal ik zoeken naar mijn allerliefste.
 Ik zoek hem, maar ik vind hem niet.
 De wachters vinden mij op hun
 ronde door de stad.
 'Hebben jullie mijn lief ook gezien?'*

In deel III wordt het koraal “*Wachet auf ruft uns die Stimme*” ingevoegd. Tekst en melodie zijn van Philipp Nicolai (1556-1608). De (vrije) vertaling is van C. B. Burger en komt uit het Liedboek van de Kerken.
 Het lied verwijst naar de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden (meisjes) uit Matteus 25: 1-13.
 Traditioneel wordt de man in het Hooglied gezien als de Bruidegom waar het meisje naar op zoek is. In de gelijkenis staat de Bruidegom voor het te verwachten Koninkrijk der Hemelen.

III Et toute sa personne est pleine de charme

Hooglied 5, vers 10-13, 16

Car ta voix est douce..
 Mon bien-aimé est blanc et vermeil;
 il se distingue entre dix mille.
 Sa tête est de l'or pur;
 ses boucles sont flottantes noires comme le corbeau.
 Ses yeux sont comme des colombes
 au bord des ruisseaux, se baignant dans le lait,
 reposant au sein de l'abondance.
 Ses joues sont comme un parterre d'aromates,
 une couche de plantes odorante.
 Son palais n'est que douceur,
 et toute sa personne est pleine de charme.
 Tel est mon bien-aimé, tel est mon ami,
 filles de Jérusalem !

*Want je stem is zo lieflijk...
 Mijn lief glanst en schittert,
 hij steekt boven duizenden uit.
 Zijn hoofd is van goud, het zuiverste goud,
 zijn lokken zijn als dadeltrossen, ravenzwart.
 Zijn ogen zijn als duiven bij een stromende beek,
 die baden in water,
 die gedompeld zijn in melk.
 Zijn wangen zijn als balsemtuinen,
 die overheerlijk geuren.
 Zijn mond is zoet,
 aan hem is alles begeerlijk.
 Dit is mijn lief, dit is mijn vriend,
 meisjes van Jeruzalem!*

*Wachet auf ruft uns die Stimme,
 der Wächter seht hoch auf der Zinne.
 Wach auf du Stadt Jerusalem.
 Mitternacht heisst diese Stunde,
 sie rufen uns mit hellem Munde,
 wo seid ihr klugen Jungfrauen?
 Wohl-auf! der Bräut'gam kömmt.
 Steht auf! die Lampen nehmt,
 Halleluja! Macht euch bereit
 zu der hochzeit.
 Ihr müsset ihm entgegen gehen.*

*'Op, waakt op!' zo klinkt het luid.
 Wat wil dit roepen toch beduiden,
 gij torenwachters van de tijd?
 'Middernacht is aangebroken,
 zijn uwe lampen wel ontstoken,
 gij maagden, die de Heer verbeidt?
 Gij slapenden, ontwaakt,
 de Bruidegom genaakt!
 Halleluja, nu opgestaan!
 Het feest breekt aan;
 Gij moet Hem ijlings tegengaan.'*